

N:o 169.

Af herr **P. Jönsson** i Färeköp, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående ersättning för skada till följd af olycksfall i arbete m. m.

Med hänvisning till den af mig sistlidne riksdag väckta motion, n:o 168, på grund af den då föreliggande Kongl. Maj:ts proposition, får jag med anledning deraf, att jemväl den nu befintliga Kongl. Maj:ts proposition n:o 39 med förslag till lag angående ersättning för skada till följd af olycksfall i arbete icke heller kan, enligt min mening, anses tillfredsställande för det stora antalet smärre yrkesidkare, framhålla:

att 2 § af denna lag omförmäler visserligen hvilka yrken som falla under densamma, men klargöring saknas totalt emellan det, som betecknas såsom yrke, och den rörelse, som idkas allenast såsom binäring till jordbruk, tillfälligt yrke eller hemslöjd i vanlig bemärkelse, hvilken brist torde leda till åtskilliga rättegångar och onödiga kostnader.

Här finnes ett mycket stort antal verksamma medborgare i vårt land, som enligt detta lagförslag helt visst få svara såsom arbetsgifvare, hvilka dock i helt ringa omfattning utöfva ett eller annat yrke till sin torftiga utkomst och i ekonomiskt hänseende stå nära likställda med vanliga arbetare: såsom snickerier, hvilka sysselsätta endast ett par eller tre arbetare för tillverkning af enklare möbler, och smärre sågverk vid mindre vattendrag, hvars drifkraft endast räcker några månader om året, samt jemväl skogsafverkning, som bedrifves i mindre afsevärd omfattning, med flera handverk, — dessa rörelser må nu bedrifvas af egarne sjelfva eller, såsom ofta är fallet, att en arbetsförman arrenderar

någon sådan mindre inrättning eller åtager sig skilda arbeten, såsom murning, timring eller taktäckning m. m., under någon tid af året med tillhjälp af några få arbetare.

Väl må det synas svårt att utstaka bestämda linier mellan antydda smärre rörelser och dessa yrken, som falla under lagen, men här borde väl ändå närmelsevis påpekas någon gräns för att billigtvis skona dessa småindustrier från en tvångsersättning, som kan uppgå till tre hundra kronor årligen, åt en arbetare, som i deras arbete i ty fall förlorat arbetsförmågan.

Och hvilka arbetare skola försäkras?

Jo, dessa arbetare i alla de uti 2 § uppräknade yrken, och då händer det icke sällan, att arbetare hos mindre arbetsgifvare arbeta vid skogsafverkning ett par månader på vintern, på våren vid ett litet sågverk och under sommarens lopp upptaga torf, samt på hösten sysselsätta sig vid stärkelsefabrik eller annan rörelse; och i alla dessa fall äro respektive arbetsgifvare skyldige enligt 2 § i denna lag hvar för sig svara för olycksfallsersättning, oafsedt om arbetaren sjelf sig försäkrat uti försäkringsanstalt eller om han till äfventyrs i öfrigt befinnes i vida bättre ekonomiska omständigheter än arbetsförmannen.

För sådana arbetsgifvare med mindre bärkraft står dock denna tvångslag såsom en hotande börda, äfven om utlofvade riks-försäkringsanstalten kommer till stånd, hvarom förslag tyvärr ännu icke visats mera än en för de olika yrkena bifogad tabell på förslagsvis beräknade årsafgifter, hvilka för antydda yrken synas jämförelsevis rätt dryga; fastän man vill ju rätt gerna hysa goda förhoppningar om att bebådade anstalten skulle vara fördelaktig, i synnerhet för de mindre bemedlade.

Under vissa förhållanden måtte det ock synas förenligt med billighet, om arbetsgifvaren befrias från försäkringspligt, derest arbetaren sådant medgifver och låtit sjelf försäkra sig uti riks-försäkringsanstalt.

Derför vågar jag vördsamt föreslå,

att i 2 § af Kongl. Maj:ts lagförslag i sista stycket:
 »I denna § afses ej verksamhet, som idkas allenast såsom binäring till jordbruk.» måtte tilläggas: icke heller sådan industri, hvars rörelse bedrifves af mindre

antal än fyra anstälde arbetare; eller ock sådan industri, hvars idkare icke erlägger bevillning för minst 1,500 kronor;

eller ock öfverlemnas åt särskilda utskottet att bestämma ordalydelsen till förändring af lagen i framhållna syftet.

Stockholm den 27 februari 1901.

Per Jönsson.
